

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Р., 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Р. в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христина Вълчанова

при участието на секретаря Живка В. Манолова
като разгледа докладваното от Христина Вълчанова Административно
наказателно дело № 20235520200326 по описа за 2023 година

С наказателно постановление № 23-0327-000545/06.10.2023 г. на И.В. И., Началник РУ към ОД на МВР-С.З., РУ Р., е наложена на основание [чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП](#) глоба в размер на 3000 /три хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца на Г. Н. Г., от гр.Р., ул. „Г.Д.” № 33, ет.4, ап.10, ЕГН: *****, за това, че на 31.08.2023г. в 00:40ч., в гр. Р., бул. „Г.Д.”, пред магазин „М.” в посока север, управлявал лек автомобил марка „А.А” с рег. № СТ хххх РС, собственост на Н.Г.К като не използва пътя за неговото предназначение -за превоз на хора и товари, а го използва с цел демонстративно управление на МПС, изразяващо се във форсиране на двигателя на МПС, вследствие на което превърта предните му задвижващи колела, при което преднамерено поднася автомобила напречно на оста на пътя, продължавайки по същия начин движението си по пътното платно още 5-10 метра, с което виновно е нарушил чл.104Б, т.2 от ЗДвП, поради което му е наложена глоба на основание чл.175А ал.1, пр.3 от ЗДвП в размер на 3000лв. и е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят Г. Н. Г., който го обжалва в срок чрез адв. Д. и излага, че е незаконосъобразно, тъй като при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че деянието не съставлява административно нарушение, като излага подробни съображения за това. Поради изложеното моли съда да

отмени обжалваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично. Моли съдът да отмени НП, като излага доводи за това.

Ответникът – Началник РУ Р. към ОД на МВР- С.З., редовно призован, не изпраща представител.

От събраните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите А. В., Д. П., Б. Б., от становището на процесуалния представител на жалбоподателя, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 31.08.2023г. е бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 955864/31.08.2023г. от свидетеля А. П. В. – мл.автоконтрольор при РУ Р., в присъствието на свидетеля Д. П. П., за това, че на 31.08.2023г. в 00:40ч., в гр. Р., бул. „Г.Д.“, пред магазин „М.“ в посока север, управлявал лек автомобил марка „А.А“ с рег. № СТ хххх РС, собственост на Н.Г.К като не използва пътя за неговото предназначение за превоз на хора и товари, а го използва с цел демонстративно управление на МПС, изразяващо се във форсиране на двигателя на МПС, вследствие на което превърта предните му задвижващи колела, при което преднамерено поднася автомобила напречно на оста на пътя, продължавайки по същия начин движението си по пътното платно още 5-10 метра, с което виновно е нарушил чл.104Б, т.2 от ЗДвП, поради което му е наложена глоба на основание чл.175А ал.1, пр.3 от ЗДвП в размер на 3000лв и е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Въз основа на акта за нарушение е постановено обжалваното наказателно постановление.

АУАН и НП са издадени от компетентни лица, съгласно приложената заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи.

Актосъставителят и свидетелите по акта поддържат отразените в акта констатации.

При съставяне на АУАН е спазена процедурата по [чл. 40 от ЗАНН](#), същият е съставен в присъствие на жалбоподателя, предявен му е, като му е връчен и препис от акта.

Съдът не споделя възраженията, изложени в жалбата и писмените бележки относно описание на нарушението, доказателствата, които го потвърждават и липсата на умишъл за извършване на нарушение. Видно от АУАН и НП е направено ясно, пълно и точно описание на нарушението, а не

само препис на законовата разпоредба по [чл. 104б, т. 2 от ЗДВП](#). Както в акта, така и в НП е отразено в какво се е изразило изпълнителното деяние на вмененото във вина на жалбоподателя нарушение „не използва пътя съгласно неговото предназначение/за превоз на пътници и товари/, а именно в рязко повишаване на оборотите на двигателя, с което превърта задните задвижващи колела, отклонявайки посоката на автомобила в посока ляво-дясно и преднамерено го изкарва извън контрол. Тези действия на водача, описани в акта и НП не са случайно или самоволно отразени, а са резултат от възприятията на свид. В. и П.. Както в АУАН, така и в НП е формулирано подробно и ясно конкретното поведение на водача, като детайлно са описани действията му при управление на МПС. Именно подробно описаните фактически действия на същия сочат използване на пътя не по неговото предназначение, деяние, което е обявено за наказуемо от закона и осъществява фактическия състав на посочената за нарушена разпоредба. Правилна е правната квалификация на нарушението и санкционната норма, посочена като основание за реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя и налагане на предвиденото в закона наказание.

Не се споделят от настоящия състав възраженията на адв. Д., че словесното описание на нарушението, за което се налага определена санкция не отговаря на съответната правна норма. При съставяне на акта жалбоподателя знае точно за какво деяние му се търси отговорност, както и коя конкретно правна норма е нарушил. Възраженията на жалбоподателя, че не е изписано пълното наименование на Закона за движение по пътищата, а само ЗДВП не затруднява възможността му да разбере точно в какво се изразява нарушението и от кой закон. Жалбоподателя твърди, че е започнал маневра и е навлязал на средата на пътното платно на ул. „Г.Д.“, но осъзнал, че преценката му е неправилна и трябвало по най-бързия начин да освободи пътното платно за другия автомобил, защото му бил отнел предимството и можело на настъпи ПТП. Поради тази причина дал рязко газ, за да ускори автомобила и тъй като предните колела на автомобила били завити наляво същите издали характерен звук при движението си по пътната настилка. Сочи като причина и това, че автомобила бил със „зимни“ гуми, което улеснило и подсилило ефекта на „изсвирването“. В следствие на рязкото ускорение автомобила изгубил стабилност и поднесъл на ляво и после на дясно.

Твърдят, че причината за поднасянето е рязкото натискане на спирачките, с цел да намали скоростта, поради което не можело да се направи обосновано заключение, че става въпрос за „Дрифт” .

Доколкото думата дрифт е „чуждица”, навлязла за масово ползване в българския език, в точен превод означава плъзгане, пързаяне и представлява техника на шофиране, при която водачът преднамерено извежда дадено превозно средство (най-често автомобил) извън контрол чрез „презавиване” и форсиране, така довеждайки до загуба сцеплението на част от колелата, като по време на дрифт движението на автомобила е напречно на завоя, осъществено под влиянието на тежестта му и инерционния момент. Думата е използвана от свидетелите в хода на техните разпити и съответно от съда, който дава и пояснение на вложения в нея смисъл в решението.

Съдът счита, че отразените възприятия от полицаите веднага след инцидента и извършената проверка в съставените докладни записки и в самия АУАН, въз основа на които е издадено НП са отразени правилно всички обстоятелства, при които е извършено нарушението. Липсват каквито и да било данни за заинтересованост на свидетелите или за тенденциозно отношение от тяхна страна. Свидетелите подробно обясняват къде са се намирали, когато са чули звука от автомобила на жалбоподателя, посоката от която се е появил и в която е продължил движението си. Обясняват , че при извършване на ляв завой жалбоподателя потеглил с форсиране на двигателя и превъртане на задвижващите гуми в посока към тях.

Свидетелите са имали пряка видимост към автомобила на жалбоподателя в моментите, в които същият е осъществил действия при управление на МПС в нарушение на закона и след това до спирането му за проверка, като са възприели силния шум от двигателя на автомобила, зигзагообразните движения, които са се получили от превъртане на задвижващите колела. След като са възприели поведението на водача, двамата полицейски служители са го спрели за проверка. Жалбоподателя Г. е спрял, като по никакъв начин не е правил опити да осуети проверката. Не може да се сподели и възражението, че поднасянето на автомобила се е дължало на неправилната му преценка и навлизането му в насрещното платно и желанието му по най -бързия начин да освободи платното за другия автомобил, на който бил отнел предимството и можело да настъпи ПТП.

В показанията си двамата свидетели потвърждават авторството на

АУАН и направените в него констатации. Същите в детайли описват поведението на водача Г.. В този смисъл и тезата на защитата и самия жалбоподател не може да бъде възприета от съда, тъй като не се подкрепя от доказателствата по делото. Поради това и следва да се приемат посочените в АУАН обстоятелства. Нещо повече, самият жалбоподател е подписал АУАН /в който изрично е посочено, че форсира двигателя в следствие на което превърта задвижващите задни гуми, при което автомобила поднася преднамерено напречно на оста на пътя и продължава движението си така още 10-20 метра/ с изричното отбелязване, че няма възражения. Като не е подал такива в срока на [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#).

В случая не се касае и до извършване на неправилна маневра или техническа неизправност на автомобила, които биха обяснили действията на жалбоподателя и биха навели на извод за друго нарушение на ЗДвП или невиновно поведение на водача. По искане на жалбоподателя чрез неговия пълномощник е разпитан като свидетел Б. С. Б., приятел на водача Г.. Показанията му са в противовес с тези на свидетелите В. и П., които съдят кредитира досежно проверката и констатациите, досежно установените нарушения. Б. не отрича, че се е чул специфичен шум от превъртането на гумите на автомобила.

От субективна страна нарушителят е съзнавал обществено-опасния характер на деянието си, предвиждал е, че неизпълнението на задължението му да ползва пътищата за обществено ползване по предназначението им може да доведе до настъпване на общественоопасни последици – както за движението, така и от материален и нематериален характер, и е искал настъпването на последиците – извеждане на МПС - то извън контрол, с което е извършил нарушението при пряк умисъл. Което оборва тезата на защитата за липса на умисъл в действията на жалбоподателя Г..

Логично при така установената противоправна дейтелност за наказващия орган е възникнало задължението за санкционирането по реда съответно на [чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП](#) с налагане на глоба в законоустановения размер от 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, които са законодателно фиксирани и нито съдят, нито наказващият орган имат правомощието да ги изменят.

В случая неприложим се явява и институтът на маловажния случай с оглед изричната норма на [чл. 189з от ЗДвП](#) и сторената законодателна

преценка, че не следва да бъде прилагана разпоредбата на [чл. 28 от ЗАНН](#) за нарушенията по ЗДвП. Само за пълнота следва да се посочи, че по делото не се и установиха никакви обстоятелства, от които да се направи извод, че конкретното поведение на жалбоподателя разкрива по-ниска степен на обществена опасност спрямо обикновените случаи на нарушения от този вид. Всъщност, съдът намира за необходимо да подчертае, че се касае за поведение, което се характеризира с висока степен на обществена опасност, тъй като подобно поведение в градовете и селата застрашава живота и здравето на хората, на останалите участници в движението, а също така и на случайно преминаващите пешеходци. Ето защо съдът намира, че така наложеното наказание на жалбоподателя, би способствало да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да въздейства превъзпитателно и предупредително и върху останалите граждани на обществото.

Поради изложените съображения съдът приема, че не са налице допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП, налице са безспорни доказателства по делото, които подкрепят извода на наказващия орган, че жалбоподателят е извършил виновно нарушението, поради което съдът приема, че НП е обосновано и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото съдът счете, че направеното искане от страна на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и счете, че на основание 63д, [ал. 1 от ЗАНН](#) такова следва да бъде присъдено в размер определен в [чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/](#), съгласно препращащата разпоредба на [чл. 63, ал. 5 от ЗАНН](#). Съгласно [чл. 37, ал. 1 от ЗПП](#) заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН в [чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ](#) е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. И като съобрази, че в случая делото не е с фактическа и правна сложност, изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО в съдебно заседание от една страна и от друга това, че делото е приключило в едно съдебно заседание, а процесуалния представител на въззиваемата страна не е участвал лично в съдебното заседание като единствено е представил писмени бележки, съдът

счете, че следва да присъди юрисконсултско възнаграждение на минимума предвиден в наредбата, а именно - 100 лева. Посочената сума следва да бъде заплатена от въззивника в полза на ОД на МВР С.З..

Водим от гореизложеното и на основание [чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН](#) съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-0327-000545/06.10.2023г. на И.В. И., Началник РУ към ОД на МВР-С.З., РУ Р., с което е наложена на основание [чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП](#) глоба в размер на 3000 /три хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца на Г. Н. Г., от гр.Р., ул. „Г.Д.” № 33, ет.4, ап.10, ЕГН: *****, за нарушение на [чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП](#), като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА Г. Н. Г., от гр.Р., ул. „Г.Д.” № 33, ет.4, ап.10, ЕГН: *****, да заплати на ОД на МВР – С.З. сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд С.З. в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Р.: _____